

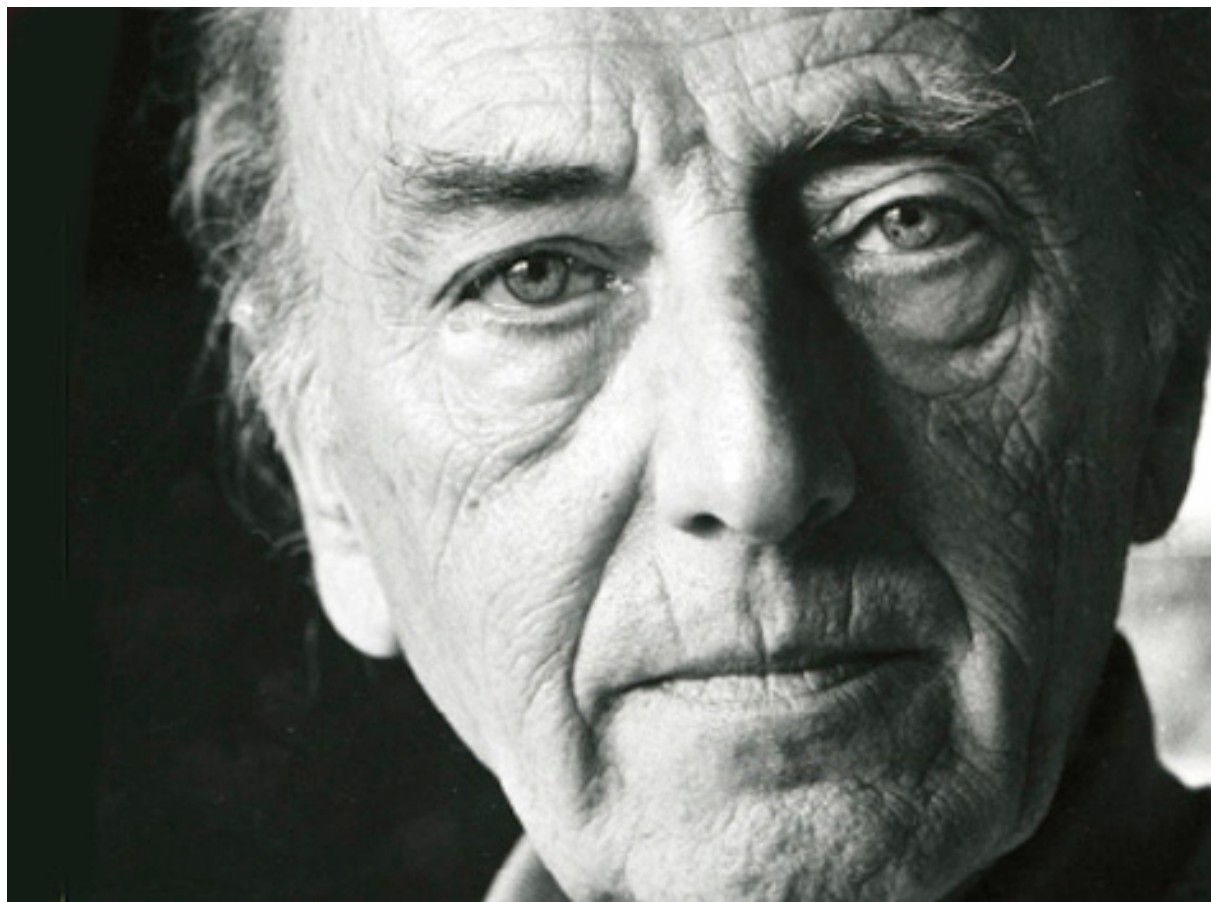
Opinió | 00:00 h.
18/06/2012

Passem pàgina

EL DARRER BARTRA: «EL GALL CANTA PER TOTS DOS»

"Aquest llibre, per Abrams és, per tant, un «testament literari» per a Bartra. És un llibre de versos, certament, però a l'interior també s'hi troba alguna peça formalment narrativa, que és una prosa poètica plena de lirisme"

Albert Ventura

Agustí Bartra

El gall canta per tots dos

Barcelona: Meteora, 2012

Agustí Bartra (Barcelona, 1908 – Terrassa, 1982) és conegut com un dels milers d'exiliats catalans després de la Guerra del 36. Finalment, ell i la seva dona, Anna Murià, van establir-se a Mèxic l'any 1941 fins que el 1970 retorna a Catalunya. Tanmateix, no és un exiliat més. Forma part del gran contingent d'exiliats literats, com la mateixa Anna Murià. Bartra va ser conegut per diverses obres a l'exili mexicà, de les quals destaquen *Odisseu* (1953) o *Crist de 200.00 braços* (1968). Tot amb tot, al retorn a Catalunya no va retirar-se de la literatura, ni va fer-ho mai.

L'editorial barcelonina Meteora recupera el darrer títol que va escriure Agustí Bartra, *El gall*

canta per tots dos. La col·lecció *Mitilene de poesia* (Bartra és el 26è títol) acull aquesta recuperació literària per mirar de reconduir alguns fets. La qüestió és que aquesta obra va quedar inclosa dintre de les obres completes de Bartra i, en conseqüència, parcialment diluïda. La intenció, ara, és que guanyi presència en un sol volum, prologat i anotat per D. Sam Abrams.

Aquesta obra va ser escrita el 1980 —si bé poc— i durant l'any 1981, però també l'any 1982. És més: si Bartra moria la primera setmana de juliol d'aquell any, fins tres setmanes abans no havia deixat de treballar-hi. És, en conseqüència, la darrera obra que Bartra va concebre i, per tant, publicada pòstumament. Aquest llibre, per Abrams és, per tant, un «testament literari» per a Bartra. És un llibre de versos, certament, però a l'interior també s'hi troba alguna peça formalment narrativa, que és una prosa poètica plena de lirisme. Bartra, molt lluny de la prosa que conté *Crist de 200.000 braços*, va concebre una obra que ha estat titllada de desordenada i al pròleg d'aquesta edició Abrams ho capgira.

El cas, com en moltes vegades, és que cal practicar l'arqueologia literària amb obres recents per tornar-les a posar en circulació abans que no es perdin de forma irremeiable. Aquest és el nostre llegat literari, i cada punt i cada coma acabarà d'arrodonir el panorama literari català que, en el millor dels casos, dorm a les biblioteques i, de vegades, es converteix en pasta de paper.

